

Ötme Ötünce Sıra Sana Daha Çabuk Geliyor

– Sami Biber · 14 Temmuz 2020

Her ne kadar Mizah yazısı kategorisinde yazdıysam da bu yazı aynen yaşanmış bir anıdır.

Resim yukarıdaki resim.

Görüldüğü gibi bir tarafta insanlar kurban kesiyor, öte tarafta ise bir keçi tepkisiz bir şekilde, saklanarak kendisini güvene alıyor.

Resmin altındaki mesaj şu: "Sessiz kalıp saklandıkça güvende olduğunu düşünen bir gün sıranın kendisine geleceğini de unutmayın"

Bu resim ve bu mesaj bende yaklaşık elli beş sene önceye ait bir anıyı canlandırdı.

Biz dört erkek kardeş , annemiz ve babamız, toplam altı nüfus o zamanlar Erzurum'un en fakir ve gelişmemiş semtlerinden birisi olan Veyis Efendi Mahallesinde yaşıyorduk. Lakin yine de bu mahalle bir önce yaşadığımız Çırçır Mahallesine göre bir cennet sayılırdı. En azından her gün saç yolmalı kadın kavgası yoktu bu mahallede. Üstelik henüz on bir -on iki yaşlarında olmama rağmen manita bile yapmıştım kendime. Hem de mahalle imamının kızını. (O da o yaşlardaydı.)

Oturduğumuz ev iki katlı desem iki katlı değildi ama tek katlı da sayılmazdı. Bir nevi bu günün dubleks dairesiydi ama tabii ki çok farklıydı. Mesela her şeyden önce ahşap bir evdi. Evin hemen girişi tandır damıydı. Yani o bölümde bir tandır (gömme tandırlardan) ve pek çok tahta raf vardı. İçeriden merdivenle çıkılan üst katta ise biz ikamet ediyorduk.

Tandır damı denilen bölümü kullanmıyorduk. O bölümde biz kardeşler oyun oynardık genelde. Bizden önce oturanlar da hayvan beslerlermiş. Yani bildiğin ahırdı o bölüm.

Evlerin alt katlarındaki bu ahırlar sayesinde kışın sıcaklık olurdu Erzurum evleri. Özellikle büyükbaş hayvan besleniyorsa mübarekler doğal kalorifer görevi yaparlardı. Peki tezek kokusu? İnanın insan ona alışıyordu çok kısa zamanda. Tuhaf gelecek ama arıyordu bile. Erzurum'dan İstanbul- Beykoz'a geldiğimizde uzun süre tezek kokusu duyamamanın rahatsızlığını yaşadım.

Rahmetli babam hayvan aşığı bir insandı. Evin o bölümünün boş kalmasına gönlü razı olmadı. O bölümü kısa sürede Nuh'un gemisine çevirdi adeta. Dört tane keklik, Üç tane tavuk, bir tane horoz, iki tane hindi, iki tane tavşan (Tavşan babamın vazgeçilmeziydi ki seksen yaşında hayata gözlerini yumduğunda bize bıraktığı tek mirası koynunda beslediği yavru tavşan oldu.)bir de oğlak ile doldurdu tandır damını.

Belki daha başka hayvanlar da alacaktı. Eğer o meş'um olay olmasaydı.

Evet...O meş'um (korkunç) olaya geçmeden önce hemen belirteyim rahmetli bu kadar hayvan sevgisiyle lebaleb dolu olmasına rağmen oldukça asabi bir insandı. Mesela ben daha ilk okul ikinci sınıftayken bana "Dörder dörder yüze kadar say." Demişti de ben bir yerde takılınca yumruğu koduğu gibi Apollo 11 misali uçurmuştu oturduğum sandalyeden.Konduğum yer ay değildi elbette ama koskoca bir " vay" dı.

Hiç orucunu kaçırmazdı rahmetli ama iftara yakın saatlerde onun ceza sahasına girmek resmen intihar etmek gibi bir şeydi. Bu huyumu sanırım babamdan almışım. Ben de öyleyimdir. Lakin ben ne kadar sinirli olursam olayım tam karşımızdaki caminin imamı titrek bir sesle ezan okurken " Titretme lan gavat." Diye bağırمامışım imama. Anlayacağınız işte böylesine hem sevgi dolu, hem de barut fıçısı gibi bir adamdı babam.

Babam hakkında bu bilgiyi verdikten sonra tekrar dönelim tandır damına.

Bir gün tandır bacasından içeri süzülen iki kedi, sen gel dal bizim hayvanların içine. Tabii ki özellikle keklıklere saldır. Kekliklerden birini ham yap, ötekileri de tam ham yapmak üzereyken babam tandır damından içeri girsin.

Rahmetlinin "Kâni, Sami, Raci, Naciiii. Ula Eşşeoğlu eşekler. Nerdesiz? Hele gelin buraya." Diye ünlemesi üzerine abim Kâni(Şimdiki Hacı Kâni Efendi – İstanbul İski emeklisi) artık hangi kızın peşinde koşuyor idiyse derhal bırakıp koştu. Ben(Yani henüz Yogi Sami'liğe terfi etmemişim. O günlerde her nedense Hain Samici olarak nam salmışım alemde.) Raci (Yani Bu günün İstanbul Defterdarlığının emektar saymanı, o günün "Şer " lakaplı bir yaş küçüğüm.) Naci (Yani bu günün Plastik ustası Hacı, o günün ise " Cındo" lakaplı küçük kardeşimiz.) Kim bilir hangi komşunun çatısından çinko koparmaktaydık eskicilere satmak için. (O derece belaydık yani.)

Bizler için İsrail'in Sur'u mesabesinde olan babamın sesi üzerine sırtına Süleyman Akdi binmiş yarış beygiri gibi o sese doğru koşmaya başladık. Bir kaç saniye içinde babamın karşısında içtimaya çıkmış erat misali dikilmekteydik. Abdesthane ibriği gibi sıralanmıştık peder beyin karşısında vesselam.

Babam alt dudağını içeri çekmiş, İspanya'da arenaya çıkmış boğa misali burnundan soluyordu. Bu, feci bir dayağın ilk alametleriydi. Dudak içeri doğru çekilmişse kesin bir hicaz faslı vardı artık.

" Ulan yine kim ne b.k yedi ki bu böyle kırmızı şalgam rengi aldı?" Diye düşünmeye başladım. Zira babam hiç bir zaman tek evlada dayak atmazdı. Hak geçmesin diye birimiz bir suç işlersek hepimizi sıradan geçirirdi.

Babam öfkeyle soludu elindeki yaralı keklığı göstererek.

-Ula bu nedir ha deyin bana. Bu nedir?

Kardeşlerin içinde en salağı ben olmalıyım ki ötekiler susarken ben saf saf cevap verdim:

-Kekliktir baba.

Öf anam öffff. Babamın en gıcık olduğu şey böyle saçma cevaplardı. " Seni guzlayanın " Diye başladığı küfürü müteakip artık tandır damı resmen Austrich kampına döndü. Bana koduğu yumrukla birlikte ben evrendeki tüm yıldız ve galaksileri yakından görürken, diğer kardeşlerin kimine yıldırım düştü, kiminde şimşekler çaktı.

Tandır damı resmen dehşet odasına dönüşmüştü. Öyle ki tavşanlar korkularından kazdıkları tünellere girdiler, tavukların çıkarmak üzere oldukları yumurtalar kışkırlarında dondu kaldı, bir kaç dakika önce " Bu damın kralı biziz." Edasıyla kabarıp duran hindiler minicik civcivlere döndü. Zavallı oğlağın çenesindeki üç tel sakal dökülüp yerlere düştü.

Tüm hayvanlar bu afet karşısında artık kıyametin geldiğini düşünüyorlardı. Biri hariç. (O birinden az sonra bahsedeceğim.)

Anam, garip anam, dertli ve çileli anam da "Ne oluyor yahu?" Diye tandır damına seğırtti ve o da bu fasıldan nasibini aldı tabii ki.

Evet...Hayvanları bu kadar seven babam " Hayvan oğlu hayvanlar." Dediği bizlere karşı acımasızdı.

"Ula niye bakmadınız bu hayvanlara, niye kediye yedirdiniz benim kınalı kekligimi?" Diye sorunca yediği tımar az gelmiş olacak ki abim. " Ben bunlara o kadar söyledim, babamın havyalarına bakın diye ama bunlarda abi sevgisi ve saygısı, büyüğe itaat ne gezer." Deyince babam yeni bir fasla başladı abimle birlikte.

Şer Raci babamın öfkesini soğutmak için: "Baba sen merak etme. Ben o kedileri bulup keklıkların intikamını almazsam bana da Yedi Bela Şer Raci demesinler." (Nitekim aldı da. Daha sonra kedileri yakalayıp kuyruklarından tavana asarak belindeki kayışla miyav diyemeyecek hale gelinceye kadar dövdü .) deyince babam daha da dellendi. Ona da bir fasıl daha geçti.

En küçüğümüz Cındo Naci ise yediği darbelerin etkisiyle " Kekligimi vurdular/ Kanadını kırdılar/ Daha ben ne idim ki/ Anamdan ayırdılar/ Gel gel yanıma keklık/ Kastın canıma keklık/ Al kınalı parmakları/ Batır canıma keklık" Diye saçma sapan bir türküyü başlamıştı.Tabii ki saçma olan türkü değildi. Böyle bir ortamda o türkünün söylenmesiydi saçma olan.

Babam öfkeyle bağırdı.

-Ula bana bıçağı getirin.

"Yok artık...Adam öfkesini alamadı bizi mi kesecek?" Diye düşünürken annem, babamın dizlerine yapıştı
"Bey beyyy. Beni kes çocuklara kıyma."

Abim "Battı balık yan gider. Kessin de artık her gün dayak yemekten kurtulalım." Diye düşünmüş olacak ki bir koşu gitti bıçağı getirdi.

Babam anneme dönüp sanki iki saattir ortamı kana bulamamış gibi gayet munis ve babacan bir tavır takınarak "Git pirinç ayıkla, akşama keklikli pilav yiyeceğizi" Dedikten sonra yaralı keklıklarden birincisinin kanatlarına basıp kafasını uçurdu.

Kekliğin kafası kesilirken horoz başladı ötmeye.

Babam öfkeyle baktı horozu: "Ula eceline mi susadın sen deyyus?"

İkinci keklığın kafasını uçurdu.

Horoz adeta "Katil herif. N'aapıyorsun sen?" Der gibi, babamın ne kadar asabi bir adam olduğunu bilmiyormuşçasına olayı protesto ediyordu "Ü ürü üüüüüüü"

Babam yine öfkeyle söylendi "Ula bana bak. Edebinle sus yoksa bu bıçağı..."

Üçüncü keklığe geçti...

Horoz hâla itirazda: "Ü ürü üüüüüüü"

Eeee bir hatır, iki hatır, üçüncüde vur yatır. Sen misin Kamil Ağayı protesto eden? Sen misin bu kadar hayvan içinde anarşi çıkartan? Az sonra üç keklık kafasının yanına bir horoz kafası daha ilave edildi.

İşte böyle...Her zaman " : "Sessiz kalıp saklandıkça güvende olduğunu düşünen bir gün sıranın kendisine geleceğini de unutmasın" Değil olay. Bazen de " Ötme, ötünce sıra sana çok daha çabuk geliyor."